

עין משפט
נר מצוה

לה:

ט' צמי שהוא חנוּן. ולאו דחנון שס הוא אלא בשם מי שהוא חנוּן: **כספ אלף למד מאלהים**. שהתחיל לכתוב אלהים וכתב אלף למד אינ נמחקין ואע"פ שלא נמר את השם שהרי צ' אותיות הללו שם לעצמו: **חוץ מזה נר**. למלאך המלמעי קרא ארון שכן י' צלו לפניו מיכאל (ו) בחלמטו גבריאל מימינו רפאל משמאלו: **אף זה קדש**. דכתיב לעיל מינה וירא אליו יי' והדר כתיב והנה שלשה אנשים ואמר להקב"ה אל נא תעבור מעל עזדך המתן לי כאן עד שאכניס האורחין: **מי שיש צידו נר**. וה"ק ויאמר לוט אלהים צאזניהם אל נא יהי כן וחרז כלפי השם ואמר

באחרונה שביחנו. שצכולן לא כתב אס אחדל אלא בחחרונה דכתיב האוסףף ללאה למלחמה עם צני צנימין אחי אס אחדל: **דקפלא** חד משיחא **בעלמא** בר'. צהולא מלחמת הרשות קאמר: (ט) **מה באן שבועה**. תימה ומיפוק ליה משבועת הפקדון מג"ש דתמטא וכי"ת דעיקר דלעטרין למילף מה כאן בשם נר' אכתי לקמן דפריך לרצנן אלה דשבועה היא מנ"ל ליגמר מפקדון:

^[א] וסוף

אמר שמואל אין הלכה כרבי יוסי ת"ר כל הטפל לשם בין מלפניו ובין מלאחריו ה"ז נמחק ילפניו כיצד ליי' ל' נמחק ביי' ב' נמחק ויי' ו' נמחק מיי' מ' נמחק ^שיי' ש' נמחק היי' ה' נמחק כיי' כ' נמחק לאחריו כיצד אלהינו נ"ו נמחק אלהיהם ה"ם נמחק אלהיהם כ"ם נמחק אחרים אומרים הלאחריו אינו נמחק שכבר קדשו השם אמר רב הונא הלכה כאחרים (אברהם דלמיא לנבות בגבעת בנימן שלמה דניאל סימן) יכל שמות האמורים בתורה באברהם קדש חוץ מזה שהוא חול שנאמר ויאמר ^ב (ס) יי' אם נא מצאתי חן בעיניך חנינא בן אחי רבי יהושע ורבי אלעזר בן עזריה משום רבי אלעזר המודעי אמרו יאף זה קדש כמאן אולא הא ^א דאמר רב יהודה אמר רב ^[א] גדולה הכנסת אורחין יותר מהקבלת פני שכינה כמאן כאותו הווג יכל שמות האמורים בלוט חול חוץ מזה שהוא קדש שנאמר ^ד ויאמר לוט אליהם אל נא אדני הנה נא מצא עבדך חן בעיניך וגו' מי שיש בידו להמית ולהחיות זה הקדוש ברוך הוא ^ב כל שמות האמורים בנבות קדש יבמיכה חול ר"א אומר בנבות קדש במיכה יש מהן חול ויש מהן קדש אלף למד והוא קדש חוץ מזה שאלף למד והוא קדש ^ג כל ימי היות בית האלהים בשיילה כל שמות האמורים בגבעת בנימין ר"א אומר חול רבי יהושע אומר יקדש אמר לו ר"א וכי מבטיח ואינו עושה אמר לו ר' יהושע מה שהבטיח עשה ^ד והם לא ביחנו אם לנצוח אם לנצח באחרונה שביחנו הסכימו על דין שנאמר ^ה ופנחס בן אלעזר בן אהרן ^ו (הכהן) עומד לפניו בימים ההם לאמר האוסף עוד לצאת למלחמה עם [בני] בנימין אחי אם אחדל וגו' יכל שלמה האמורין בשה"ש קדש שיר למי שהשלוס שלו חוץ מזה ^ז כרמי שלי לפני האלף לך שלמה שלמה לדידיה ומאתים לנוטרים את פרוי רבנן וי"א אף זה חול ^ח הנה מטתו שלשלמה ^ט ששים אף זה ולא מיבעי האיך אלא הא דאמר שמואל מלכותא דקטלא חד משיחא בעלמא לא מיעגשא שנאמר כרמי שלי לפני האלף לך שלמה למלכותא דרקיעא ומאתים לנוטרים את פרוי למלכותא דארעא שמואל לא כת"ק ולא כיו"א אלא ה"ק וי"א זה קדש וזה הוא חול דמטתו ושמואל דאמר כיו"א ^י כל מלכיא האמורים בדניאל חול חוץ מזה שהוא קדש ^{יא} אנת מלכא [מלך] מלכיא די אלה שמיא מלכותא חסנא ותקפא ויקרא ירב לך וי"א אף זה קדש שנאמר ^{יב} מרי חלמא לשנאך ופשרה לערך למאן קאמר אי סלקא דעתך לנבוכד נצר קאמר ליה שנאותיה מאי נינהו ישראל מילט קא לייט להו לישראל ות"ק סבר שונאי ישראל איכא שונאי עובדי כוכבים ליכא: ובכל כנויין הרי אלו חייבין בו: ורמיניה ^{יג} יתן ה' אותך לאלה ולשבועה מה ת"ל והלא כבר נאמר והשביע הכהן את האשה

בשבועת האלה לפי שנא' ^{יד} ושמעה קול אלה נאמר כאן אלה להלן שבועה אף כ"אן שבועה מה ^{טו} להלן בשם אף כ"אן בשם אמר אביי לא קשיא הא רבי חנינא בר אידי הא רבנן דתניא רבי חנינא בר אידי אומר ^{טז} הואיל ואמרה תורה השבע ואל תשבוע קלל ואל תקלל מה השבע בשם אף לא תשבוע בשם מה קלל בשם אף לא תקלל בשם ורבנן אי גמירי גזירה שוה ניבעי שם המיוחד אי לא גמירי גזירה שוה אלה דשבועה היא מנא להו נפקא להו מדתניא אלה יאין אלה אלא לשון שבועה וכן הוא אומר ^{יז} והשביע הכהן את האשה בשבועת האלה כתיב הכי קאמר אלה אין אלה אלא בשבועה וכן הוא אומר והשביע הכהן את האשה בשבועת האלה

חוץ מזה ויאמר אדני אם נא מצאתי חן בעיניך אל נא תעבור וגו'. חנינן בן אחי ר' יהושע ור' אלעזר בן עזריה אומר' אף זה קדש. וקיימא לן כותיהון. דהא רב אמר כותיהו דאמר גדול הכנסת אורחים מהקבלת פני שכינה. שהניח השכינה ואמר אל נא תעבור מעל עבדך והלך להכניס אורחין: כל שמות האמורין בלוט כנון הנה נא אדני חול. חוץ מזה ויאמר לוט אליהם וגו' דכתיב ביה להחיות את נפשי. מי שיכול להמית ולהחיות: כל שמות האמורין בנבות קדש. במיכה חול. ר' אליעזר אומר כל האמורין בא"ל חול ביו"ה קדש. חוץ מזה שאע"פ שאומר בא"ל שהוא קדש כל ימי היות בית האלהים בשיילה: כל שמות האמורין בגבעת בנימין ר' אליעזר אומר חול. ר' יהושע אומר קדש. א"ל ר' אליעזר וכי הקדש מבטיח ואינו עושה. א"ל ר' יהושע מה שהבטיח עשה. הן שלא ביחנו אם לנצח אם לינצח. באחרונה שביחנו הסכימו כר'. כל שלמה האמור בשרי השירים קדש למי שהשלוס שלו. חוץ מזו האלף לך שלמה לדידיה ומאתים לנוטרים את פרוי רבנן. וי"א אף זה חול הנה מטתו שלשלמה. אלא הא דאמר שמואל כל מלכותא דקטלא חד משיחא לא מיעגשא דכתיב האלף לך שלמה מלכותא דרקי. ומאתים לנוטרים את פרוי מלכותא דארעא. כמאן לא כתנא קמא ולא כיש אומרים. אלא אימא וי"א אף זה האלף לך שלמה קדש. הנה מטתו שלשלמה חול. ושמואל דאמר כיו"א: כל מלכיא האמורין בדניאל חול חוץ מזה שהוא קדש אנת מלכא די אלה שמיא וגו'. וי"א אף זה קדש מרי חלמא לשנאך דשנאותיה דנבוכדנצר מאי נינהו ישראל ודניאל לייט להו לישראל אלא לסנותיה דהקב"ה: (וכן) [תנן] המשביע בכל הכנויין חייב ורמינן עלה הא דתנינא יתן ה' אותך לאלה ולשבועה מה ת"ל והלא כבר נאמר והשביע הכהן את האשה בשבועת האלה. לפי שנאמר ושמעה קול אלה. מה אלה האמורה בטוטה שבועה בשם. אף אלה האמורה בעדות שבועה בשם המיוחד (ז) דתניא ר' חנינא בר אידי דבעי שבועה בשם המיוחד. דתניא ר' חנינא בר אידי [אומר] נאמר השבע והשביע הכהן את האשת ונאמר לא תשבוע בשמי לשקר. נאמר קלל ואלה יעמדו על הקללה בהר עיבל וי"א ושמעה קול אלה. וי"א יתן ה' אותך לאלה ולשבועה. ונאמר אלהים לא תקלל. מה השבע בשם אף לא תשבוע בשם ומה קלל בשם אף לא תקלל בשם. ורבנן דמתניתין אי גמירי אלה אלה בגי"ש. ליבעי שם המיוחד אמאי (ז) בכל הכנויים. ואי לא גמירי גי"ש. אלה דהיא שבועה מנא להו. נפקא להו מדתניא אלה. אין אלה אלא לשון שבועה. וכן הוא אומר והשביע הכהן את האשה וגו'.

שבועת העדות

פרק רביעי

שבועות

מחקין (א) **צמי שהוא חנוּן**. ולאו דחנון שס הוא אלא בשם מי שהוא חנוּן: **כספ אלף למד מאלהים**. שהתחיל לכתוב אלהים וכתב אלף למד אינ נמחקין ואע"פ שלא נמר את השם שהרי צ' אותיות הללו שם לעצמו: **חוץ מזה נר**. למלאך המלמעי קרא ארון שכן י' צלו לפניו מיכאל (ו) בחלמטו גבריאל מימינו רפאל משמאלו: **אף זה קדש**. דכתיב לעיל מינה וירא אליו יי' והדר כתיב והנה שלשה אנשים ואמר להקב"ה אל נא תעבור מעל עזדך המתן לי כאן עד שאכניס האורחין: **מי שיש צידו נר**. וה"ק ויאמר לוט אלהים צאזניהם אל נא יהי כן וחרז כלפי השם ואמר

באחרונה שביחנו. שצכולן לא כתב אס אחדל אלא בחחרונה דכתיב האוסףף ללאה למלחמה עם צני צנימין אחי אס אחדל: **דקפלא** חד משיחא **בעלמא** בר'. צהולא מלחמת הרשות קאמר: (ט) **מה באן שבועה**. תימה ומיפוק ליה משבועת הפקדון מג"ש דתמטא וכי"ת דעיקר דלעטרין למילף מה כאן בשם נר' אכתי לקמן דפריך לרצנן אלה דשבועה היא מנ"ל ליגמר מפקדון:

אמר שמואל אין הלכה כרבי יוסי ת"ר כל הטפל לשם בין מלפניו ובין מלאחריו ה"ז נמחק ילפניו כיצד ליי' ל' נמחק ביי' ב' נמחק ויי' ו' נמחק מיי' מ' נמחק ^שיי' ש' נמחק היי' ה' נמחק כיי' כ' נמחק לאחריו כיצד אלהינו נ"ו נמחק אלהיהם ה"ם נמחק אלהיהם כ"ם נמחק אחרים אומרים הלאחריו אינו נמחק שכבר קדשו השם אמר רב הונא הלכה כאחרים (אברהם דלמיא לנבות בגבעת בנימן שלמה דניאל סימן) יכל שמות האמורים בתורה באברהם קדש חוץ מזה שהוא חול שנאמר ויאמר ^ב (ס) יי' אם נא מצאתי חן בעיניך חנינא בן אחי רבי יהושע ורבי אלעזר בן עזריה משום רבי אלעזר המודעי אמרו יאף זה קדש כמאן אולא הא ^א דאמר רב יהודה אמר רב ^[א] גדולה הכנסת אורחין יותר מהקבלת פני שכינה כמאן כאותו הווג יכל שמות האמורים בלוט חול חוץ מזה שהוא קדש שנאמר ^ד ויאמר לוט אליהם אל נא אדני הנה נא מצא עבדך חן בעיניך וגו' מי שיש בידו להמית ולהחיות זה הקדוש ברוך הוא ^ב כל שמות האמורים בנבות קדש יבמיכה חול ר"א אומר בנבות קדש במיכה יש מהן חול ויש מהן קדש אלף למד והוא קדש חוץ מזה שאלף למד והוא קדש ^ג כל ימי היות בית האלהים בשיילה כל שמות האמורים בגבעת בנימין ר"א אומר חול רבי יהושע אומר יקדש אמר לו ר"א וכי מבטיח ואינו עושה אמר לו ר' יהושע מה שהבטיח עשה ^ד והם לא ביחנו אם לנצוח אם לנצח באחרונה שביחנו הסכימו על דין שנאמר ^ה ופנחס בן אלעזר בן אהרן ^ו (הכהן) עומד לפניו בימים ההם לאמר האוסף עוד לצאת למלחמה עם [בני] בנימין אחי אם אחדל וגו' יכל שלמה האמורין בשה"ש קדש שיר למי שהשלוס שלו חוץ מזה ^ז כרמי שלי לפני האלף לך שלמה שלמה לדידיה ומאתים לנוטרים את פרוי רבנן וי"א אף זה חול ^ח הנה מטתו שלשלמה ^ט ששים אף זה ולא מיבעי האיך אלא הא דאמר שמואל מלכותא דקטלא חד משיחא בעלמא לא מיעגשא שנאמר כרמי שלי לפני האלף לך שלמה למלכותא דרקיעא ומאתים לנוטרים את פרוי למלכותא דארעא שמואל לא כת"ק ולא כיו"א אלא ה"ק וי"א זה קדש וזה הוא חול דמטתו ושמואל דאמר כיו"א ^י כל מלכיא האמורים בדניאל חול חוץ מזה שהוא קדש ^{יא} אנת מלכא [מלך] מלכיא די אלה שמיא מלכותא חסנא ותקפא ויקרא ירב לך וי"א אף זה קדש שנאמר ^{יב} מרי חלמא לשנאך ופשרה לערך למאן קאמר אי סלקא דעתך לנבוכד נצר קאמר ליה שנאותיה מאי נינהו ישראל מילט קא לייט להו לישראל ות"ק סבר שונאי ישראל איכא שונאי עובדי כוכבים ליכא: ובכל כנויין הרי אלו חייבין בו: ורמיניה ^{יג} יתן ה' אותך לאלה ולשבועה מה ת"ל והלא כבר נאמר והשביע הכהן את האשה

בשבועת האלה לפי שנא' ^{יד} ושמעה קול אלה נאמר כאן אלה להלן שבועה אף כ"אן שבועה מה ^{טו} להלן בשם אף כ"אן בשם אמר אביי לא קשיא הא רבי חנינא בר אידי הא רבנן דתניא רבי חנינא בר אידי אומר ^{טז} הואיל ואמרה תורה השבע ואל תשבוע קלל ואל תקלל מה השבע בשם אף לא תשבוע בשם מה קלל בשם אף לא תקלל בשם ורבנן אי גמירי גזירה שוה ניבעי שם המיוחד אי לא גמירי גזירה שוה אלה דשבועה היא מנא להו נפקא להו מדתניא אלה יאין אלה אלא לשון שבועה וכן הוא אומר ^{יז} והשביע הכהן את האשה בשבועת האלה כתיב הכי קאמר אלה אין אלה אלא בשבועה וכן הוא אומר והשביע הכהן את האשה בשבועת האלה

חוץ מזה ויאמר אדני אם נא מצאתי חן בעיניך אל נא תעבור וגו'. חנינן בן אחי ר' יהושע ור' אלעזר בן עזריה אומר' אף זה קדש. וקיימא לן כותיהון. דהא רב אמר כותיהו דאמר גדול הכנסת אורחים מהקבלת פני שכינה. שהניח השכינה ואמר אל נא תעבור מעל עבדך והלך להכניס אורחין: כל שמות האמורין בלוט כנון הנה נא אדני חול. חוץ מזה ויאמר לוט אליהם וגו' דכתיב ביה להחיות את נפשי. מי שיכול להמית ולהחיות: כל שמות האמורין בנבות קדש. במיכה חול. ר' אליעזר אומר כל האמורין בא"ל חול ביו"ה קדש. חוץ מזה שאע"פ שאמר בא"ל שהוא קדש כל ימי היות בית האלהים בשיילה: כל שמות האמורין בגבעת בנימין ר' אליעזר אומר חול. ר' יהושע אומר קדש. א"ל ר' אליעזר וכי הקדש מבטיח ואינו עושה. א"ל ר' יהושע מה שהבטיח עשה. הן שלא ביחנו אם לנצח אם לינצח. באחרונה שביחנו הסכימו כר'. כל שלמה האמור בשרי השירים קדש למי שהשלוס שלו. חוץ מזו האלף לך שלמה לדידיה ומאתים לנוטרים את פרוי רבנן. וי"א אף זה חול הנה מטתו שלשלמה. אלא הא דאמר שמואל כל מלכותא דקטלא חד משיחא לא מיעגשא דכתיב האלף לך שלמה מלכותא דרקי. ומאתים לנוטרים את פרוי מלכותא דארעא. כמאן לא כתנא קמא ולא כיש אומרים. אלא אימא וי"א אף זה האלף לך שלמה קדש. הנה מטתו שלשלמה חול. ושמואל דאמר כיו"א: כל מלכיא האמורין בדניאל חול חוץ מזה שהוא קדש אנת מלכא די אלה שמיא וגו'. וי"א אף זה קדש מרי חלמא לשנאך דשנאותיה דנבוכדנצר מאי נינהו ישראל ודניאל לייט להו לישראל אלא לסנותיה דהקב"ה: (וכן) [תנן] המשביע בכל הכנויין חייב ורמינן עלה הא דתנינא יתן ה' אותך לאלה ולשבועה מה ת"ל והלא כבר נאמר והשביע הכהן את האשה בשבועת האלה. לפי שנאמר ושמעה קול אלה. מה אלה האמורה בטוטה שבועה בשם. אף אלה האמורה בעדות שבועה בשם המיוחד (ז) דתניא ר' חנינא בר אידי דבעי שבועה בשם המיוחד. דתניא ר' חנינא בר אידי [אומר] נאמר השבע והשביע הכהן את האשת ונאמר לא תשבוע בשמי לשקר. נאמר קלל ואלה יעמדו על הקללה בהר עיבל וי"א ושמעה קול אלה. וי"א יתן ה' אותך לאלה ולשבועה. ונאמר אלהים לא תקלל. מה השבע בשם אף לא תשבוע בשם ומה קלל בשם אף לא תקלל בשם. ורבנן דמתניתין אי גמירי אלה אלה בגי"ש. ליבעי שם המיוחד אמאי (ז) בכל הכנויים. ואי לא גמירי גי"ש. אלה דהיא שבועה מנא להו. נפקא להו מדתניא אלה. אין אלה אלא לשון שבועה. וכן הוא אומר והשביע הכהן את האשה וגו'.

בשבועת האלה לפי שנא' ^{יד} ושמעה קול אלה נאמר כאן אלה להלן שבועה אף כ"אן שבועה מה ^{טו} להלן בשם אף כ"אן בשם אמר אביי לא קשיא הא רבי חנינא בר אידי הא רבנן דתניא רבי חנינא בר אידי אומר ^{טז} הואיל ואמרה תורה השבע ואל תשבוע קלל ואל תקלל מה השבע בשם אף לא תשבוע בשם מה קלל בשם אף לא תקלל בשם ורבנן אי גמירי גזירה שוה ניבעי שם המיוחד אי לא גמירי גזירה שוה אלה דשבועה היא מנא להו נפקא להו מדתניא אלה יאין אלה אלא לשון שבועה וכן הוא אומר ^{יז} והשביע הכהן את האשה בשבועת האלה כתיב הכי קאמר אלה אין אלה אלא בשבועה וכן הוא אומר והשביע הכהן את האשה בשבועת האלה

חוץ מזה ויאמר אדני אם נא מצאתי חן בעיניך אל נא תעבור וגו'. חנינן בן אחי ר' יהושע ור' אלעזר בן עזריה אומר' אף זה קדש. וקיימא לן כותיהון. דהא רב אמר כותיהו דאמר גדול הכנסת אורחים מהקבלת פני שכינה. שהניח השכינה ואמר אל נא תעבור מעל עבדך והלך להכניס אורחין: כל שמות האמורין בלוט כנון הנה נא אדני חול. חוץ מזה ויאמר לוט אליהם וגו' דכתיב ביה להחיות את נפשי. מי שיכול להמית ולהחיות: כל שמות האמורין בנבות קדש. במיכה חול. ר' אליעזר אומר כל האמורין בא"ל חול ביו"ה קדש. חוץ מזה שאע"פ שאמר בא"ל שהוא קדש כל ימי היות בית האלהים בשיילה: כל שמות האמורין בגבעת בנימין ר' אליעזר אומר חול. ר' יהושע אומר קדש. א"ל ר' אליעזר וכי הקדש מבטיח ואינו עושה. א"ל ר' יהושע מה שהבטיח עשה. הן שלא ביחנו אם לנצח אם לינצח. באחרונה שביחנו הסכימו כר'. כל שלמה האמור בשרי השירים קדש למי שהשלוס שלו. חוץ מזו האלף לך שלמה לדידיה ומאתים לנוטרים את פרוי רבנן. וי"א אף זה חול הנה מטתו שלשלמה. אלא הא דאמר שמואל כל מלכותא דקטלא חד משיחא לא מיעגשא דכתיב האלף לך שלמה מלכותא דרקי. ומאתים לנוטרים את פרוי מלכותא דארעא. כמאן לא כתנא קמא ולא כיש אומרים. אלא אימא וי"א אף זה האלף לך שלמה קדש. הנה מטתו שלשלמה חול. ושמואל דאמר כיו"א: כל מלכיא האמורין בדניאל חול חוץ מזה שהוא קדש אנת מלכא די אלה שמיא וגו'. וי"א אף זה קדש מרי חלמא לשנאך דשנאותיה דנבוכדנצר מאי נינהו ישראל ודניאל לייט להו לישראל אלא לסנותיה דהקב"ה: (וכן) [תנן] המשביע בכל הכנויין חייב ורמינן עלה הא דתנינא יתן ה' אותך לאלה ולשבועה מה ת"ל והלא כבר נאמר והשביע הכהן את האשה בשבועת האלה. לפי שנאמר ושמעה קול אלה. מה אלה האמורה בטוטה שבועה בשם. אף אלה האמורה בעדות שבועה בשם המיוחד (ז) דתניא ר' חנינא בר אידי דבעי שבועה בשם המיוחד. דתניא ר' חנינא בר אידי [אומר] נאמר השבע והשביע הכהן את האשת ונאמר לא תשבוע בשמי לשקר. נאמר קלל ואלה יעמדו על הקללה בהר עיבל וי"א ושמעה קול אלה. וי"א יתן ה' אותך לאלה ולשבועה. ונאמר אלהים לא תקלל. מה השבע בשם אף לא תשבוע בשם ומה קלל בשם אף לא תקלל בשם. ורבנן דמתניתין אי גמירי אלה אלה בגי"ש. ליבעי שם המיוחד אמאי (ז) בכל הכנויים. ואי לא גמירי גי"ש. אלה דהיא שבועה מנא להו. נפקא להו מדתניא אלה. אין אלה אלא לשון שבועה. וכן הוא אומר והשביע הכהן את האשה וגו'.

מסורת הש"ם

(א) [מס' סופרים פ"ד, (ב) [סופרים פ"ד הלכה א' ע"ש צבות דרי"ג פלידן], (ג) שבת קמ"ד, (ד) [יומא עג:], (ה) [מלג ששים גרסא כמיומריובע"י לנחמא], (ו) [נזיל כאן], (ז) [נזיל להלן], (ח) [נקמן לח:], (ט) [שיך לע"א], (י) [יומא לו:], (י"ג) ע"י רש"א במ"א, (י"ג) גמור שהוא כנ"ל יעבי"ז, (ט"ז) בדפיו"י אג"י האגלה, (ט) בדפיו"י כאן,

הגהות הב"ח

(א) גמ' א"ף ל"ת מלמדי. גי' צירופלמ פ"ק דמגילה ארסא דא"ה מאהדיה א"ד מאדני ה"ו נמחק: (ב) שם ויאמר אדני אם נא מלמתי: (ג) שם כן אלעזר א"ר אהרן עומד כנ"ל ומיכא הכהן נמחק: (ד) רש"י ד"ה חזן מהו וכו' מיכאל באמצע כנ"ל וסוף ר' נמחק: (ה) ד"ה במינה וכו' לני וגו' סס"ד ואח"כ מ"ה יו"ד ה"א קדש והכי קאמר הקדש הקדשתי וחספ וגו' הכי הוא אסור: (ו) ד"ה אם לא ביחנו וכו' אלא מרי יעלה ולא אמרו: (ז) ד"ה אלה דשבעה היא מנא להו ושמעה קול אלה דמשמע דכשבעה משמעי מנא להו סס"ד: (ח) תורה"ה אף כאן שבעה:

מוסף רש"י

שנאמר ויאמר אדני אם נא מצאתי כו'. לגדול שנסה אמר וקראס כולס אלוסיס, ונגדול אמר אל נא תעבור ויכין שלם יעבור הוא יעמוד מבניו עמו (בראשית יג.) אוריס והם לא ביחנו. אוריס וטומיס לא פירשו להם כשי ימיס הראשונים עלו והללמן, אלא עלו אליו אס לגמל אס להלמל (יומא עג.) באחרונה שביחנו. פירשו להם כי מחר אמנו ציך (שם). מרי חלמך לשנאך. מרי אדוני קודש הוא, מלה עינו להקב"ה ואומר מלוס זה יתקיס על שנך זה (דניאל י, טז).

רבינו חננאל

דהא אשכחנן דאיקרי רחום ואיקרי חנון: חנו רבנן כל הטפל לשם בין מלפניו בין מלאחריו נמחק: (ז) הו' ה"א נמחק. לאחריו כיצד אלהינו נ"ו נמחק. אלהיהם כ"ם נמחקים כר'. אחרים אומרים שלאחריו אינו נמחק שכבר קדשו השם. אמר רב הונא הלכה כאחרים: ת"ר כתב א"ד מאדני. אל מאלהים. יה מיהוה. אין נמחקין. ש"ד משרי. צ"ב מצבאות נמחקין. ר' יוסי אומר צבאות כולו נמחק. אמר שמואל אין הלכה כר' יוסי: כל שמות הכתובים באברהם קדש. כנון הנה נא הואלתי לדבר אל ה'. ויאמר אל נא יחר לה'.

דהא רב אמר כותיהו דאמר גדול הכנסת אורחים מהקבלת פני שכינה. שהניח השכינה ואמר אל נא תעבור מעל עבדך והלך להכניס אורחין: כל שמות האמורין בלוט כנון הנה נא אדני חול. חוץ מזה ויאמר לוט אליהם וגו' דכתיב ביה להחיות את נפשי. מי שיכול להמית ולהחיות: כל שמות האמורין בנבות קדש. במיכה חול. ר' אליעזר אומר כל האמורין בא"ל חול ביו"ה קדש. חוץ מזה שאע"פ שאמר בא"ל שהוא קדש כל ימי היות בית האלהים בשיילה: כל שמות האמורין בגבעת בנימין ר' אליעזר אומר חול. ר' יהושע אומר קדש. א"ל ר' אליעזר וכי הקדש מבטיח ואינו עושה. א"ל ר' יהושע מה שהבטיח עשה. הן שלא ביחנו אם לנצח אם לינצח. באחרונה שביחנו הסכימו כר'. כל שלמה האמור בשרי השירים קדש למי שהשלוס שלו. חוץ מזו האלף לך שלמה לדידיה ומאתים לנוטרים את פרוי רבנן. וי"א אף זה חול הנה מטתו שלשלמה. אלא הא דאמר שמואל כל מלכותא דקטלא חד משיחא לא מיעגשא דכתיב האלף לך שלמה מלכותא דרקי. ומאתים לנוטרים את פרוי מלכותא דארעא. כמאן לא כתנא קמא ולא כיש אומרים. אלא אימא וי"א אף זה האלף לך שלמה קדש. הנה מטתו שלשלמה חול. ושמואל דאמר כיו"א: כל מלכיא האמורין בדניאל חול חוץ מזה שהוא קדש אנת מלכא די אלה שמיא וגו'. וי"א אף זה קדש מרי חלמא לשנאך דשנאותיה דנבוכדנצר מאי נינהו ישראל ודניאל לייט להו לישראל אלא לסנותיה דהקב"ה: (וכן) [תנן] המשביע בכל הכנויין חייב ורמינן עלה הא דתנינא יתן ה' אותך לאלה ולשבועה מה ת"ל והלא כבר נאמר והשביע הכהן את האשה בשבועת האלה. לפי שנאמר ושמעה קול אלה. מה אלה האמורה בטוטה שבועה בשם. אף אלה האמורה בעדות שבועה בשם המיוחד (ז) דתניא ר' חנינא בר אידי דבעי שבועה בשם המיוחד. דתניא ר' חנינא בר אידי [אומר] נאמר השבע והשביע הכהן את האשת ונאמר לא תשבוע בשמי לשקר. נאמר קלל ואלה יעמדו על הקללה בהר עיבל וי"א ושמעה קול אלה. וי"א יתן ה' אותך לאלה ולשבועה. ונאמר אלהים לא תקלל. מה השבע בשם אף לא תשבוע בשם ומה קלל בשם אף לא תקלל בשם. ורבנן דמתניתין אי גמירי אלה אלה בגי"ש. ליבעי שם המיוחד אמאי (ז) בכל הכנויים. ואי לא גמירי גי"ש. אלה דהיא שבועה מנא להו. נפקא להו מדתניא אלה. אין אלה אלא לשון שבועה. וכן הוא אומר והשביע הכהן את האשה וגו'.

^[א] לפניו כלה כו'

^[ב] אולי י"ל ופקדין הא דתמני רבנן ודא דמנא דבעי שבעה בשם המיוחד כרם בר אידי היא דתמני כו'

^[ג] גרסא דנ"ל אמרי דהשבעה בכל הכנויס חייב

